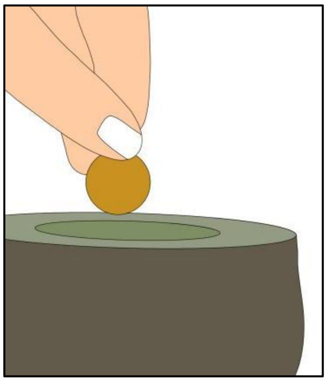

Den kristne skik med at give almisser

Almisse - tøj, mad eller penge, der gives til fattige mennesker

Evangelierne

Vogt jer, at I ikke giver jeres almisser for mennesker for at blive set af dem, ellers får I ingen løn fra jeres Fader i himlen. Når du derfor giver din almisse, så blæs ikke i trompet for dig, som hyklerne gør i synagogerne og på gaderne for at få ære fra mennesker. Sandelig siger jeg jer: De har allerede fået deres løn. Men når du giver almisse, så lad ikke din venstre hånd vide, hvad din højre gør, for at din almisse må være i det skjulte. Og din Fader, som ser i det skjulte, skal belønne dig. Matthæus 6:1-4

Jesus svarede: " En mand drog ned fra Jerusalem til Jeriko og faldt blandt røvere, som rev hans klæder af ham og sårede ham, og gik bort og lod ham ligge halvdød." Tilfældigvis kom en præst ned ad den vej, og da han så ham, gik han forbi. Ligeledes kom en levit, da han var på stedet, og så på ham og gik forbi. Men en samaritaner, som var på rejse, kom til ham, og da han så ham, fik han medlidenhed med ham. Han gik hen til ham, hældte olie og vin i hans sår og forbandt ham, satte ham op på sit eget dyr og førte ham til et herberg og sørgede for ham. Næsten dag, da han gik bort, tog han to denarer frem og gav dem til værten og sagde til ham: "Sørg for ham, og hvad du bruger mere ud, skal jeg betale dig tilbage, når jeg kommer tilbage." Hvem af disse tre synes du var den næste, der faldt blandt røverne? Han sagde: "Den, der viste ham barmhjertighed." Jesus sagde da til ham: " Gå du hen og gør ligeså." Lukas 10:30-37

Men giv hellere almisser af det, I har, og se, alt er rent for jer. Lukas 11:41

Sælg, hvad I ejer, og giv almisse; skaf jer uforfalskede pungpunger, en uudtømmelig skat i himlen, hvor ingen tyv kommer nær, og hvor ingen møl fortærer. For hvor jeres skat er, dér vil også jeres hjerte være. Lukas 12:33-34

Apostlenes Gerninger

Peter og Johannes gik nu sammen op i templet ved bønnens time, det vil sige den niende time. Og en mand, der havde været lam fra sin mors liv, blev båret frem, og de lagde ham dagligt ved den tempelport, som kaldes den skønne, for at bede dem, der gik ind i templet, om almisse. Da han så Peter og Johannes gå ind i templet, bad de om almisse. Og Peter fæstede blikket på ham sammen med Johannes og sagde: "Se på os!" Og han lyttede til dem, i håb om at få noget af dem. Da sagde

Peter: "Sølv og guld har jeg ikke, men det, jeg har, giver jeg dig: I Jesu Kristi, nazaræerens, navn, rejs dig op og gå!" Og han tog ham ved højre hånd og rejste ham op, og straks fik hans fødder og ankler styrke. Og han sprang op, stod og gik, og han gik ind i templet med dem, mens han gik og sprang og priste Gud. Apostlenes Gerninger 3:1-8

Og mængden af dem, som var kommet til tro, var ét hjerte og én sjæl; ingen af dem sagde, at noget af det, han ejede, var hans eget; men de havde alt fælles. Og med stor kraft afgav apostlene vidnesbyrd om Herren Jesu opstandelse, og stor nåde var over dem alle. Der var heller ingen iblandt dem, som led mangel; for alle, som ejede jord eller huse, solgte det og bragte prisen på det, som var solgt, og lagde det for apostlenes fødder; og der blev uddelt til enhver, efter hvad han havde brug for. Og Joses, som af apostlene fik tilnavnet Barnabas – det betyder: Trøstens søn – en levit, fra Kyperns land. Han havde en jord, solgte den, bragte pengene og lagde dem for apostlenes fødder. Apostlenes Gerninger 4:32-37

I Joppe var der en discipel ved navn Tabitha, som udlægges Dorkas. Hun var rig på gode gerninger og gav mange almisser. Apostlenes Gerninger 9:36

I Cæsarea var der en mand ved navn Kornelius, en centurion fra den såkaldte italienske hær. Han var en from mand, som frygtede Gud med hele sit hus. Han gav mange almisser til folket og bad altid til Gud. Han så tydeligt i et syn omkring den niende time på dagen en Guds engel komme ind til ham og sige til ham: "Kornelius!" Og da han så på ham, blev han bange og sagde: "Hvad er der, Herre?" Og han sagde til ham: "Dine bønner og dine almisser er steget op for Gud til ihukommelse." Apostlenes Gerninger 10:1-4

Og Cornelius sagde: "For fire dage siden fastede jeg indtil denne time, og ved den niende time bad jeg i mit hus, og se, en mand stod foran mig i skinnende klæder og sagde: Cornelius, din bøn er hørt, og dine almisser er kommet i erindring for Gud." Apostlenes Gerninger 10:30-31

Jeg har vist jer alle ting, at I bør slide og slide for at støtte de svage og huske Herren Jesu ord, hvorledes han sagde: " Det er saligere at give end at modtage." Apostlenes Gerninger 20:35

Og heri øver jeg mig altid at have en ren samvittighed over for Gud og mennesker. Men efter mange år er jeg kommet for at bringe almisser og offergaver til mit folk. Apostlenes Gerninger 24:16-17

Den, der stjæler, skal ikke stjæle mere, men hellere slide og arbejde med sine hænder, hvad der er godt, for at han kan have noget at give til den, der har brug for det. Efeserbrevet 4:28

Apokryfe skrifter

Jeg, Tobit, har vandret alle mit livs dage på sandhedens og retfærdighedens veje og gjort mange almisser mod mine brødre og mit folk, som kom med mig til Nineve, til assyrernes land. Tobit 1:3

Og på Enemessars tid gav jeg mine brødre mange almisser og gav mit brød til de sultne og mine klæder til de nøgne. Og hvis jeg så nogen af mit folk ligge død eller liggende omkring Nineves mure, begravede jeg ham. Tobit 1:16-17

Giv almisser af din ejendom; og når du giver almisser, så lad ikke dit øje være misundelig, og vend ikke dit ansigt væk fra nogen fattig, så skal Guds ansigt ikke vendes bort fra dig. Hvis du har overflod, så giv almisser derefter; hvis du kun har lidt, så vær ikke bange for at give efter den smule, for du samler dig selv en god skat til nødens dag. Fordi almisser frelser fra døden og lader ikke komme ind i mørket. For almisser er en god gave til alle, der giver dem, for den Højestes åsyn. Tobit 4:7-11

Giv af dit brød til de sultne og af dine klæder til de nøgne, og giv almisser, efter hvad du har overflod, og lad ikke dit øje være misundelig, når du giver almisser. Tobit 4:16

Bøn er godt sammen med faste, almisser og retfærdighed. Lidt med retfærdighed er bedre end meget med uretfærdighed. Det er bedre at give almisser end at samle guld, for almisser udfrier fra døden og skal udrydde al synd. De, der øver almisse og retfærdighed, skal blive fyldt med liv. Tobit 12:8-9

Så var Tobit færdig med at prise Gud. Og han var otteoghalvtreds år gammel, da han mistede sit syn, som han fik tilbage efter otte år. Og han gav almisser, og hans frygt for Herren Gud voksede og priste ham. Tobit 14:1-2

Og begrav mig sømmeligt, og din mor med mig; men bliv ikke længere i Nineve. Husk, min søn, hvordan Aman behandlede Achiakarus, der opfostrede ham, hvordan han bragte ham ud af lyset og ind i mørket, og hvordan han belønnede ham igen. Achiakarus blev dog reddet, men den anden fik sin belønning, for han gik ned i mørket. Manasse gav almisser og undslap dødens snarer, som de havde lagt for ham, men Aman faldt i snaren og omkom. Derfor, min søn, tænk over, hvad almisser gør, og hvordan retfærdighed udfrier. Da han havde sagt dette, opgav han ånden i sengen, i en alder af 1850 år, og han begravede ham ærefuldt. Tobit 14:10-11

Vand slukker en flammende ild, og almisser soner synder. Sirak 3:30

Vær ikke modløs, når du beder, og glem ikke at give almisser. Sirak 7:10

Intet godt kan komme til den, der altid er optaget af ondskab, ej heller til den, der ikke giver almisser. Sirak 12:3

En mands almisser er som et segl for ham, og han vil bevare menneskets gode gerninger som øjesten og give sine sønner og døtre omvendelse. Sirach 17:22

Luk almisser inde i dine forrådskamre, og det skal udfri dig fra al lidelse. Sirach 29:12

Den, der elsker guld, bliver ikke retfærdiggjort, og den, der følger fordærv, får nok af det. Guld har været manges undergang, og deres ødelæggelse var nærværende. Det er en snublesten for dem, der ofrer til det, og enhver tåbe skal blive taget deraf. Salig er den rige, der findes uden plet og ikke har gået efter guld. Hvem er han? Og vi vil kalde ham velsignet, for underfulde ting har han gjort blandt sit folk. Hvem er blevet prøvet derved og fundet fuldkommen? Lad ham da rose sig. Hvem kan fornærme og ikke fornærme? Eller gøre ondt og ikke gøre det? Hans gods skal fastholdes, og menigheden skal forkynde hans almisser. Sirak 31:5-11

Den, der gengælder en god gengæld, ofrer fint mel, og den, der giver almisse, ofrer lovprisning. Sirak 35:2

Brødre og hjælp er imod trængslens tid, men almisser skal udfri mere end begge dele. Sirak 40:24

De mistede bøger i Bibelen

Den velsignede og evigt herlige Jomfru Maria, udsprunget af Davids kongelige slægt og familie, blev født i byen Nazareth og opdraget i Jerusalem i Herrens tempel. Hendes fars navn var Joakim, og hendes mors navn var Anna. Hendes fars familie var fra Galilæa og byen Nazareth. Hendes mors familie var fra Betlehem. Deres liv var rent og retfærdigt i Herrens øjne, fromme og uangribelige for mennesker. For de delte al deres ejendom i tre dele: En del viede de til templet og templets tjenestemænd; en anden delte de blandt fremmede og fattige; og den tredje reserverede de til sig selv og deres egen families brug. Evangeliet om Marias fødsel 1:1-4

Vær ikke bange, Joachim, og vær ikke forfærdet over synet af mig, for jeg er en Herrens engel, sendt af ham til dig, for at jeg kan underrette dig om, at dine bønner er hørt, og dine almisser er steget op for Guds åsyn. Evangeliet om Marias fødsel 2:3

Bagefter viste englen sig for hans hustru Anna og sagde: Frygt ikke, og tro ikke, at det, du ser, er en ånd. For jeg er den engel, som har fremsagt dine bønner og almisser for Gud, og jeg er nu sendt til dig for at fortælle dig, at du skal få en datter, som skal kaldes Maria, og hun skal være velsignet frem for alle kvinder. Evangeliet om Marias fødsel 3:1-2

Hermas' hyrdes tredje bog 2:1-13 (lignelser)
1 Mens jeg gik ud på marken og betragtede elmen og vinstokken og tænkte på deres frugter, viste en engel sig for mig og sagde til mig: Hvad er det, du tænker på så længe ved dig selv?
2 Og jeg sagde til ham: Herre, jeg tænker på denne vinstok og denne elm, fordi deres frugter er smukke. Og han sagde til mig: Disse to træer er sat som et forbillede for Guds tjenere.
3 Og jeg sagde til ham: Herre, jeg vil gerne vide, hvordan mønsteret af disse træer, som du nævner, består. Lyt, siger han; ser du denne vinstok og denne elm? Herre, sagde jeg, jeg ser dem,
4 Denne vinstok, siger han, er frugtbar, men elmen er et træ uden frugt. Ikke desto mindre ville denne vinstok ikke bære megen frugt, hvis den ikke blev sat ved siden af denne elm og støttet af den; men hvis den lå på jorden, ville den kun bære dårlig frugt, fordi den ikke hang på elmen; hvorimod den, støttet på elmen, bærer frugt både for sig selv og for den.
5 Se derfor, hvordan elmen ikke giver mindre, men snarere mere frugt end vinstokken. Herre, sagde jeg, hvordan kan den bære mere frugt end vinstokken? Fordi, sagde han, vinstokken, der støttes på elmen, giver både megen og god frugt; hvorimod den, hvis den ligger på jorden, kun vil bære lidt, og det er også meget slemt.
6 Denne lignelse er derfor fremsat for Guds tjenere; og den repræsenterer den rige og den fattige mand. Jeg svarede: Herre, gør dette åbenbart for mig. Hør, sagde han; den rige mand har rigdom; men til Herren er han fattig; for han er optaget af sin rigdom og beder kun lidt til Herren; og de bønner, han beder, er dovne og uden kraft.
7 Når den rige mand derfor giver de fattige, hvad han har brug for, beder den fattige til Herren for de rige; og Gud giver den rige alle gode ting, fordi den fattige er rig på bøn, og hans anmodninger har stor kraft hos Herren.

8 Den rige mand sørger da for alle ting for de fattige, fordi han ved, at Herren bønhører ham. Og han giver ham desto mere villigt og uden tvivl, hvad han har brug for, og sørger for, at han ikke mangler noget.
9 Og den fattige takker Herren for de rige, fordi de udfører begge deres arbejde fra Herren.
10 Mennesker anser derfor ikke elmen for at give nogen frugt; og de hverken ved eller forstår, at når den føjes til vinstokken, bærer vinstokken dobbelt afgrøde, både for sig selv og for elmen.
11 Således bliver de fattige, der beder til Herren for de rige, hørt af ham; og deres rigdom forøges, fordi de tjener de fattige i deres velstand. Derfor får de begge del i hinandens gode gerninger.
12 Den, som derfor gør disse ting, skal ikke forlades af Herren, men skal skrives i livets bog.
13 Lykkelige er de, som er rige og mærker, at de har fået formægtigt liv; for den, der er klar over dette, vil være i stand til at tjene andre i nogen grad.

Glemte bøger fra Edens Have

Zebulons Testamente 2:1-21
1 Og nu, børn, siger jeg jer, at I skal holde Herrens bud og vise barmhjertighed mod jeres næste og have medfølelse med alle, ikke blot med mennesker, men også med dyr.
2 For alt dette velsignede Herren mig, og da alle mine brødre var syge, slap jeg fra det uden sygdom, for Herren kender hver enkelts hensigter.
3 Hav derfor medfølelse i jeres hjerter, mine børn, for ligesom en mand gør mod sin næste, sådan vil Herren også gøre mod ham.
4 For mine brødres sønner var syge og døde på grund af Josef, fordi de ikke viste barmhjertighed i deres hjerter; men mine sønner blev bevaret uden sygdom, som I ved.
5 Og da jeg var i Kana'ans land ved kysten, fangede jeg fisk til min far Jakob; og da mange blev kvalt i havet, overlevede jeg uskadt.
6 Jeg var den første til at bygge en båd til at sejle på havet, for Herren gav mig forstand og visdom deri.
7 Og jeg sænkede et ror bag den, og jeg spændte et sejl over et andet oprejst stykke træ i midten.
8 Og jeg sejlede derind langs kysterne og fangede fisk til min fars hus, indtil vi kom til Egypten.
9 Og i medfølelse delte jeg min fangst med enhver fremmed.
10 Og hvis en mand var fremmed, syg eller gammel, kogte jeg fisken, tilberedte den godt og tilberedte den til alle mennesker, efter hvad enhver havde brug for, i sorg og medlidenhed med dem.
11 Derfor mættede Herren mig også med overflod af fisk, når jeg fangede fisk; for den, der deler med sin næste, får mange gange mere fra Herren.
12 I fem år fangede jeg fisk og gav den til enhver mand, jeg så, og det var nok til hele min fars husstand.
13 Og om sommeren fangede jeg fisk, og om vinteren vogtede jeg får sammen med mine brødre.
14 Nu vil jeg fortælle jer, hvad jeg gjorde.
15 Jeg så en mand i nød på grund af nøgenhed om vinteren og fik medlidenhed med ham og stjal i hemmelighed et klæde fra min fars hus og gav det til ham, der var i nød.
16 Derfor, mine børn, vis alle mennesker barmhjertighed og barmhjertighed uden tøven med det, som Gud skænker jer, og giv til enhver mand med et godt hjerte.
17 Og hvis I ikke har mulighed for at give den, der har brug for det, så hav medlidenhed med ham i inderlig barmhjertighed.
18 Jeg ved, at min hånd ikke fandt midler til at give den, der trængte, og jeg gik grædende med ham i syv stadier, og mit hjerte længtes efter ham i medlidenhed.

19 Derfor, mine børn, hav også I selv medlidenhed med ethvert menneske med barmhjertighed, for at også Herren må forbarme sig og vise barmhjertighed over jer.
20 Fordi Gud også i de sidste dage vil sende sin barmhjertighed til jorden, og hvor han finder barmhjertighed i hjertet, skal han bo i den.
21 For i samme grad som et menneske har medfølelse med sine næster, i samme grad har Herren også med ham.